

[Erlendsson.]

Sengedagsindtægten ville efter 434.500 sengedage, som der var i 1973-74, give Rigshospitalet en indtægt på 195,5 mill. kr.

Men i sidste øjeblik er det blevet oplyst for udvalget, at beløbet ikke blot skal formindskes med indtægten fra godt 40.000 psykiatriske sengedage, der fortsat skal være gratis, hovedsagelig til fordel for Københavns befolkning, men at der derudover ved Rigshospitalet er særordninger for hovedstadskommunerne, der yderligere formindsker indtægten. Disse hidtil så godt skjulte fordele for den københavnske befolkning kan ikke opretholdes, samtidig med at man pålægger Århus amt at betale betydelige millionbeløb, hvis uddannelsen af læger på Århus universitet ikke skal ophøre. Hvis det er det, som var meningen med at ned sætte statens tilskud, burde det siges rent ud.

Fremskridtspartiets forslag om at overføre 20 mill. kr. fra Rigshospitalet til Århus amts sygehusvæsens budget vil ikke stille Rigshospitalet økonomisk ringere, når de påtænkte skævheder rettes op. Jeg opfordrer ministeren til at sørge for, at dette sker, og jeg opfordrer tinget til at stemme for vort ændringsforslag.

Endelig vil jeg sige, at det radikale venstre i tillægsbetænkningen har givet udtryk for, at den ordning, som man har fundet frem til, ikke er fuldt tilfredsstillende i økonomisk henseende. Det tør nok siges. Det radikale venstre taler om, at der mangler 7-10 mill. kr. Der mangler i virkeligheden 43 mill. kr. Det gik vores første ændringsforslag ud på, men da sygehusvæsenet i Århus nu har været så beskeden kun at bede om 20 mill. kr. og vi mener, det vil være betydelig lettere for indenrigsministeren at gøre skaden god med de 20 mill. kr. som en foreløbig ordning i år, har vi altså i tillægsbetænkningen stillet vores ændringsforslag, som vi meget anbefaler folketinget at stemme for.

Gunner Baunsgaard (RV):

Ved at forlange yderligere en udvalgsbehandling vedrørende lovforslaget og i kraft af de oplysninger, jeg havde fået, havde jeg selvfølgelig håbet, at jeg kunne have bevæget udvalget og ministeren, således at flertallets indstilling i betænk-

ningen i højere grad var blevet fulgt, nemlig at der skulle tages ligeligt hensyn til alle landsdele også i økonomisk henseende.

Når jeg ikke har ønsket at stille ændringsforslag, hænger det sammen med ministerens ord om, at der ikke er flere penge, idet jeg mener, at når ministeren har sagt det, må det være rigtigt, selv om der andre steder i huset ligger ønsker om meget store bevilninger.

Nu er vort sundhedsvæsen jo ikke bare en lille krølle på finanslovdokumentet. Sygdomsforebyggende foranstaltninger og sygehusvæsenet, herunder forskning og uddannelse, andrager nær 2 mia. kr. Dette lovforslag drejer sig om en mere ligelig fordeling af udgifterne mellem Rigshospitalet og andre hospitaler, og i forlængelse heraf drejer det sig også om hospitalsforholdene i Odense og Århus i forbindelse med lægeuddannelsen.

Når Århus amtskommune er kommet så stærkt ind i billedet, hænger det sammen med, at nord- og vestjyske amter i så stor en udstrækning, som det er muligt, bør benytte hospitalerne i Århus, når det drejer sig om specialbehandlinger. Der må være ligelighed, ellers bliver resultatet, at patienter fra de fjerneste dele af Jylland vil og skal til Rigshospitalet, og dette er en forkert løsning.

Det nævner jeg, fordi det i bemærkningerne til det andet mindretals ændringsforslag siges, at Århus amtskommune må kræve fuld cirkulærebetalning for udenamts patienter. Det vil være en fundamental fejltagelse, hvis de kliniske senge ved Århushospitalerne, som skal være til rådighed for uddannelse og forskning, så måske kommer til at stå tomme.

Jeg har ønsket, at ministeren skulle finde 7-10 mill. kr. Ved at regne med runde tal: 30 plus 20 mill. kr., bliver der over for Århus en manko på ca. 7 mill. kr., når priserne er regnet ud efter 1975-niveau. Derfor nævnedes jeg tallet 7-10 mill. kr., og det er netop et tal, som ministeren også har nævnt tidligere.

Når jeg ikke har villet gå så højt op som det, man ønskede fra den århusianske deputation, nemlig 20 mill. kr., skyldes det, at det er af betydning for et samfund, et amt, en kommune, at have nogle institutioner, hospitaler og et universitet med store funktio-